

چهره‌های خیابان

تهیه و تنظیم شلین غفاری

این کتاب ترجمه‌ای است از: Street Faces

کاری از مسایت:

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

پتہ دار کا خیال

هنر خلق پرتري خيابانے

بي هوا

نويسنده: توماس لئوتارد

Thomas Leuthard

www.ZoomAks.com

"اگر نمی‌توانید فوکوس را انجام دهید

یعنی زیاد نزدیک شده‌اید..."

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

توماس لئوتارد^۱ به شکلی دقیق و واضح از طریق پرتره‌های بی‌هواآی خود از مردم مختلف، خیابان را آنگونه که هست نمایش می‌دهد. اگرچه بعضی افراد این روش را تا حدودی بحث برانگیز می‌دانند ولی در استعداد و توانایی خارق‌العاده‌ی توماس لئوتارد برای ثبت جسورانه‌ی اغلب ابعاد انسانی کاراکترها هیچ شکی وجود ندارد. یافتن فردی که خود را وقف این کار کرده باشد و از همه مهم‌تر نسبت به اشتراک گذاری دانش خود با دیگران در سراسر دنیا تا این اندازه سخاوتمند باشد، کار دشواری است. توماس یک الهام‌بخش خارق‌العاده برای جامعه‌ی در حال رشد عکاسان خیابانی در لبنان است و به عنوان یک داوطلب فعال افراد را تشویق می‌کند که «بیشتر نزدیک شوند». به لطف توماس، ما عکاس‌های خیابانی جسورتری شده‌ایم و در نتیجه می‌توانیم دنیا را به شکلی متفاوت ببینیم. لورین آتوئی، بنیان‌گذار عکاسان خیابانی بیروت.

¹ Thomas Leuthard

² Candid

نام من توماس لئوتارد است، ۴۰ سال دارم و در شهر زوج سوئیس زندگی می‌کنم. تقریباً سه سال است که به عکاسی خیابانی می‌پردازم. برای من علاقه به مردم دلیل اصلی آغاز عکاسی از غریبه‌ها در خیابان بود. همیشه می‌خواستم که همه چیز و همه کس را به شکلی مستند ثبت کنم. می‌خواستم نزدیک شوم، هرچه نزدیک‌تر بهتر. این مسئله باعث شد تا وارد یک سبک عکاسی خیابانی به نام «پرتره‌ی خیابانی بی‌هوا» شوم. این روشی برای ثبت پرتره از یک شخص در فاصله‌ی بسیار نزدیک بدون اجازه گرفتن است. این نوع عکاسی می‌تواند تا اندازه‌ای بحث‌برانگیز باشد، ولی بخشی از علاقه‌ی من در عکاسی خیابانی است. من هر روز با انتقاداتی که به هنرم وارد می‌شود، زندگی می‌کنم. از آنجا که عاشق این کار هستم، اهمیتی نمی‌دهم که بعضی افراد سرم فریاد بزنند، نظرات منفی در مورد بنویسند یا سعی کنند من را پایین بکشند. عکاسی به این روش انتخاب من است و به انجام آن صرف نظر از اتفاقاتی که خواهد افتاد یا این که مردم چه خواهند گفت، ادامه می‌دهم.

این سومین کتاب الکترونیکی من در مورد عکاسی خیابانی است. این بار می‌خواهم در مورد تخصص خود یعنی پرتره‌های خیابانی بی‌هوا بنویسم. این یک روش مستقیم و بحث برانگیز از عکاسی از مردم در خیابان است. افراد زیادی هستند که این کار را دوست دارند، ولی تعداد بیشتری نیز وجود دارند که نسبت به این کار علاقه‌ای ندارند. حتی بعضی افراد می‌گویند که این روش اصلاً عکاسی خیابانی به شمار نمی‌رود. برای من این روش همان چیزی است که باید باشد. روشی برای مستندسازی انواع انسان‌ها به روشی صادقانه، ولی به صورت مستقیم و غیرمعمول. از آنجا که از افراد برای عکاسی اجازه نمی‌گیرم، اکثر ناظران خیال می‌کنند که این کار بسیار بی‌ادبانه است. شاید این مسئله واقعیت داشته باشد، ولی شاید اگر به روش دیگری این کار را انجام دهید به نتیجه‌ی دلخواه نرسید. این روش و سبک من است. کاری است که دوست دارم انجام دهم و من را به خود جذب می‌کند. این کار فقط به برقراری ارتباط به شخصی که از آن عکس می‌گیرم ختم نمی‌شود. بلکه به صراحت پرتره‌ی بدون اجازه از یک غریبه در خیابان مربوط است.

پرتره‌ی خیابانی بی‌هوا چیست؟

مطمئن نیستیم که اصلاً این اصطلاح وجود داشته باشد یا نه، ولی من این روش را به این صورت نام‌گذاری کرده‌ام. پرتره واضح است؛ عکسی از یک شخص که نشان‌دهنده‌ی حالت، شخصیت و وضع روانی سوژه است. یک عکس بی‌هوا، عکسی است که بدون آگاهی سوژه یا بدون اجازه‌ی آشکار از او گرفته شده است، بنابراین سوژه‌ها حالتی بدون ژست دارند. از آنجا که کل کار در یک مکان عمومی انجام می‌شود، در گروه عکاسی خیابانی قرار می‌گیرد. بنابراین من این روش را به این صورت نام‌گذاری کرده‌ام و لازم است که هر سه عنصر نیز برآورده شوند. شما باید بیش از حد نزدیک شوید، باید در یک مکان عمومی باشید و نباید از سوژه اجازه بگیرید. البته روش‌ها و سبک‌های مختلفی برای انجام این کار وجود دارد. این کتاب نیز به این بحث‌ها می‌پردازد: روش‌ها، سبک‌ها، مشکلات و چالش‌های این نوع عکاسی.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

از چه دوربینی استفاده کنم؟

با این که سعی می‌کنم از کوچکترین دوربین ممکن برای عکس‌های خیابانی معمولی استفاده کنم، از یک DSLR معمولی هم برای پرتره‌های خیابانی استفاده می‌کنم. دلیل این کار هم بسیار ساده است. شخصی که از او عکس می‌گیرم به من نگاه می‌کند، مرا می‌بیند و متوجه می‌شود که از او عکس گرفته‌ام. بنابراین اندازه‌ی دوربین زیاد هم مهم نیست. مهم‌تر از هرچیزی این مسئله است که دوربین شما یک فوکوس خودکار داشته باشد. اغلب اوقات برای ثبت یک پرتره‌ی بی‌هوا از یک فرد تنها به اندازه‌ی کسری از ثانیه فرصت دارید. آن‌ها به شما نگاه می‌کنند و متوجه شما می‌شوند، یک واکنش وجود دارد. این واکنش غیرقابل پیش‌بینی است. بنابراین باید سریع باشید، زمانی که آن‌ها به شما نگاه می‌کنند عکاسی کنید و تا آنجا که ممکن است چندفریم از آن‌ها بگیرید.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

از چه لنزی استفاده کنم؟

من معمولاً از یک لنز پرایم ۵۰ میلی‌متری برای ثبت چنین تصاویری استفاده می‌کنم. برای من یک لنز پرایم یک معیار کلیدی موفقیت است زیرا سریع، واضح، کوچک و قابل تدارک است. در این روش عکاسی زمانی برای زوم کردن ندارید. باید قبل از آن که به شخصی نزدیک شوم فاصله را تشخیص داده و بدانم کجا می‌خواهم قرار بگیرم. با لنزهای پرایم این فاصله همیشه یکسان است. بنابراین می‌توانم بر شخص، نور و موقعیت خود تمرکز کنم. مطمئناً یک لنز ۵۰ میلی‌متری (معادل ۷۵ میلی‌متر) بسیار نزدیک است ولی با یک لنز طولانی‌تر به همان افکت نمی‌رسم. با یک لنز طولانی‌تر، افراد معمولاً مرا نمی‌بینند و تماس چشمی مستقیم که برای من حائز اهمیت است، وجود نخواهد داشت. با یک فاصله‌ی کانونی کوتاه‌تر امکان انحراف وجود دارد یا این که نمی‌توانید به اندازه‌ی دلخواه نزدیک شوید. اگر از یک دوربین فول فریم استفاده کنم، بهترین لنزها ۸۵ میلی‌متری خواهند بود. مهم‌تر از هر چیز این مسئله است که من ترجیح می‌دهم لنز خود را بشناسم و مطمئن شوم که تنظیماتم به درستی برای آن انجام شده‌اند.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

از چه تنظیماتی استفاده کنم؟

من همیشه در مود A و با دیافراگم $f/4$ عکاسی می‌کنم. انتخاب دیافراگم مناسب یک ضرورت است زیرا من همیشه می‌خواهم عمق میدان را تعریف کنم. لازم است که سرعت شاتر برای توقف حرکت کمتر از $1/200$ نباشد. من نمی‌توانم با سرعت $1/50$ یک پرتره خیابانی را ثبت کنم. در صورتی که شخصی ژست نگرفته باشد، این کار به سادگی امکان پذیر نیست. من تا زمانی که به سرعت ایده‌آل شاتر برسم ISO را افزایش می‌دهم. دلیل این مسئله این است که نمی‌خوام یک تصویر بلور و محو داشته باشم. می‌توانم دوربین را نگه دارم ولی ممکن است سوژه حرکت کند. باید چند مرتبه سرعت شاتر را چک کنم، به ویژه زمانی که نور تغییر می‌کند. من برای اطمینان از فوکوس مجدد هنگام حرکت سوژه، دوربین را در حالت AF تنظیم کرده‌ام. من همیشه مجموعه‌ای از فریم‌ها را با بالاترین سرعت ممکن می‌گیرم. بقیه‌ی تنظیمات نیز مرتبط نیستند و من آن‌ها را به حالت خودکار تنظیم کرده‌ام.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

اغلب اوقات در رابطه با روش پردازش نهایی از من سؤال می شود. من در حالت RAW عکاسی می کنم. من از Apple Aperture استفاده می کنم. در صورت نیاز تصویر را می برم و صاف می کنم، البته به ندرت این کار را روی یک پرتره‌ی خیابانی بی هوا انجام می دهم. مقداری هم کنتراست اضافه می کنم برای این که مطمئن شوم که رنگ سیاه به اندازه‌ی کافی قوی است. برای دستیابی به سایه‌های سیاه دور تا دور لبه‌ی مرکز نمایش ناظر از هاله‌ی درخشان استفاده می کنم. تصویر را سیاه و سفید می کنم (Red %۳۳, Green %۳۳, Blue %۳۳). این تعریف را برای تأکید بر چروک‌ها افزایش می دهم. عکس را با یک مقدار استاندارد واضح می کنم. برای من پردازش نهایی یک فرآیند استاندارد است که نباید بیشتر از یک دقیقه به طول بینجامد. بنابراین یک مجموعه‌ی پیش فرض از تمام این تنظیمات را ایجاد کرده‌ام. یک پرتره‌ی خیابانی بی هوا در دوربین ایجاد می شود نه در کامپیوتر. در کامپیوتر تنها می توانم ۵ تا ۱۰ درصد آن را بهبود دهم. یک چهره‌ی کسل صرف نظر از مهارت‌های پردازش نهایی من یک چهره‌ی کسل باقی می ماند. فکر نکنید، فقط عکس بگیرید.

از کجا شروع کنیم؟

بزرگترین سؤال برای هر شخصی این است که برای عکاسی از یک شخص در فاصله‌ی نزدیک از کجا شروع کند. من با یک لنز ۸۵ میلی‌متر شروع کردم و به مرور زمان به سوژه نزدیک‌تر شدم. مهم این بود که همیشه می‌دانستم که چرا این کار را انجام می‌دهم و می‌خواستم نزدیک‌تر شوم. بعضی افراد می‌گویند که در ابتدا باید اجازه بگیرید. بعضی دیگر می‌گویند که قبل از عکاسی از مردم باید چیزی بنوشید. بعضی هم چیزهای دیگری می‌گویند. مهم‌ترین نکته این است که من از ابتدا می‌خواستم این کار را انجام دهم و هیچ وقت متوقف نخواهم شد. هنگامی که بر کاری شدیداً پافشاری می‌کنم، می‌دانم که می‌توانم آن را انجام دهم. هنگامی که به یک پرتره‌ی خیابانی بی‌هوا خوب نگاه می‌کنم در مورد نتیجه و احساسی که دارم فکر می‌کنم سپس می‌دانم که می‌خواهم چه کاری را انجام بدهم. شاید در ابتدا برای گرفتن یک پرتره از مردم اجازه بگیرید. سپس یاد می‌گیرید که این مسئله از یک دیدگاه تکنیکی برای ثبت یک پرتره‌ی خیابانی سرچشمه می‌گیرد. بعد از این تجربه می‌توانید به روش بی‌هوا عکاسی کنید.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

چگونه نزدیک شوید

تماس صحیح هنگام عکاسی پرتره‌ی خیابانی بسیار حائز اهمیت است. برای من این یکی از عناصر کلیدی موفقیت است. در درجه‌ی اول باید هنگام قدم زدن در جمعیت یک کاراکتر جالب پیدا کنم. یک شخصیت عادی زیاد جذاب نیست. باید چهره‌های کاراکتر را پیدا کنم. افرادی که هر روز نمی‌بینم. افرادی که خارج از جمعیت ایستاده‌اند. سپس سعی می‌کنم به شخصی که ایستاده نزدیک شوم. مکان‌های مناسب برای این کار، ایستگاه‌های اتوبوس، پیاده‌روها، نقاط برخورد و ... هستند. من از یک گوشه که متوجه من نشوند به آن‌ها نزدیک می‌شوم. نگاه افراد معمولاً به سمت جمعیت متمایل می‌شود. من هیچ وقت در چشمان آن‌ها نگاه نمی‌کنم، هرگز (تنها از طریق viewfinder). قبل از آن که شخص سر خود را برگرداند دوربین را به سمت او می‌گیرم. برای فوکوس اولیه دکمه را نصفه فشار می‌دهم. هنگامی که شخص برگشت، دکمه را کامل فشار می‌دهم و در یک توالی سه تا چهار فریم می‌گیرم. بعد از سه چهار عکس برمی‌گردم و به راه خودم ادامه می‌دهم. حرف نزنید، نگاه نکنید، هیچ کاری دیگری را انجام ندهید. ...

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

در مورد ترس چکار کنیم؟

یکی از مشکلات اصلی اغلب افراد ترس است. ترس یک مسئله‌ی کاملاً شخصی و یک مشکل روانی است. این افراد در مورد علت‌های احتمالی که ممکن است هرگز رخ ندهند، زیاد فکر می‌کنند. هنگامی که افکار منفی را از قبل در ذهن خود داشته باشید، نمی‌توانید بر خود عکاسی تمرکز کنید. راحت نیستید و نمی‌توانید یک پرتره‌ی خوب بگیرید. در واقع خود شما هستید که ترس را در خود زنده می‌کنید. دلیلی برای انجام این کار وجود ندارد. من تعداد زیادی از پرتره‌های نزدیک را ثبت کرده‌ام و می‌دانم که افراد به ندرت اعتراض می‌کنند. این دانش به من اجازه می‌دهد تا به آرامی به یک شخص نزدیک شوم، پرتره را بگیرم و به آرامی دور شوم. می‌دانم که بسیاری از افراد حتی متوجه نمی‌شوند که چه اتفاقی افتاده است، اگر کسی از من بازخواست کرد یک جواب خوب برای او دارم و همیشه می‌توانم عکس را درجا پاک کنم. بنابراین چرا باز هم می‌ترسید؟ سعی کنید روی عمل گرفتن پرتره متمرکز شوید و در مورد پیامدهای آن فکر نکنید. این مسئله کاملاً ساده است، ولی باید این کار را انجام دهید. زیاد فکر نکنید، نزدیک شوید و عکس بگیرید.

او چه می گوید؟

این روش همیشه نتیجه بخش است و اگرچه مردم متوجه می شوند که از آن ها عکس می گیرید ولی معمولاً چیزی نمی گویند. بله، چیزی نمی گویند! بعضی افراد همیشه به این فکر می کنند که شاید هنگام عکاسی سرزنش شوند! ولی معمولاً به ندرت این اتفاق می افتد، زیرا حتی متوجه نمی شوند که یک پرتوی نزدیک از آن ها گرفته اید. معمولاً افرادی که فکر می کنند مردم قصد سرزنش آن ها را دارند از افرادی هستند که حتی شانس خود را هم امتحان نکرده اند. هر شخصی که این کار را امتحان کرده باشد، می داند که ثمربخش خواهد بود. واکنش ها نیز بسیار نادر هستند؛ شاید از ۱۰۰ نفر ۵ نفر اعتراض کنند. اگر باور نمی کنید، امتحان کنید. من واکنش آن ها را نمی بینم، ولی گاهی اوقات به پشت سر خود نگاه می کنند تا ببینند از چه چیزی عکس می گیرم.

www.ZoomAks.com

چگونه می‌توانم نزدیک‌تر شوم؟

من کار را با یک لنز ۸۵ میلی‌متری در یک دوربین کراپ ۱,۵ (برابر با ۱۲۷,۵ میلی‌متر) شروع کردم و صحنه‌های کاملی را در خیابان ثبت می‌کردم. به مرور زمان فاصله‌ی خود را با سوژه کمتر کردم و برخلاف تصور به این نتیجه رسیدم که آنقدر هم بد نیست. اگر هدف شما این نیست، هیچ وقت نمی‌توانید زیاد نزدیک شوید و به لنز طولانی عادت می‌کنید. هدف من همیشه این بوده که یک پرتره‌ی خیابانی را با یک لنز ۵۰ میلی‌متری در دوربین کراپ ۱,۵ خود (برابر با ۷۵ میلی‌متر) ایجاد کنم. برای رسیدن به نتایج مشابه پیشنهاد می‌کنم که از یک دوربین فول فریم با یک لنز ۸۵ میلی‌متری استفاده کنید. در نهایت افرادی هستند که هیچ وقت نسبت به دیگران از یک فاصله‌ی مشخص به سوژه نزدیک نمی‌شوند. این مسئله طبیعی است زیرا این نوع عکاسی برای همه مناسب نیست. رشد کردن در این کار آسان نیست، ولی اگر بخواهید می‌توانید به هدف خود برسید. فقط به تلاش خود ادامه دهید. هرچه قدر که یک مکان شلوغ‌تر باشد این کار آسان‌تر است.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

چگونه ترکیب بندی کنیم؟

من فکر می کنم که بیش از ۵۰٪ از یک عکس خوب به ترکیب بندی جذاب آن وابسته است. برای ثبت یک پرتره ی کاندید، ترکیب بندی بسیار مهم است. مطمئن شوید که نکات زیر را در نظر می گیرید. من هیچ وقت سوژه را در مرکز قرار نمی دهم. از سوژه به صورت تمام رخ عکس نمی گیرم. عکس پاسپورت نمی گیرم. در سطح چشمی با فرد مقابل قرار می گیرم. منتظر تماس چشمی می مانم. هنگامی که شخص به سمت چپ نگاه می کند، فضای بیشتری را در سمت چپ خالی می گذارم. هنگامی که به سمت راست نگاه می کند، فضای بیشتری را در سمت راست خالی می گذارم. اغلب اوقات به جای ۲:۳ ، ۳:۴ برش می زنم تا به ترکیب بندی بهتری برسم. فرمت مربعی را نیز دوست دارم که البته تا حدی متفاوت و جالب است. زیاد زوم نمی کنم، همیشه طول یک سمت را بدون تغییر می گذارم. ترکیب بندی در دوربین من انجام می شود نه در کامپیوتر. ترجیح می دهم هر خروجی دوربین را بپذیرم. اگر زیاد عکس را در کامپیوتر دستکاری کنید، در کار خود به اندازه ی کافی خوب نیستید.

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

چه نکات اخلاقی را باید رعایت کنیم؟

اخلاق در عکاسی خیابانی یک مسئله‌ی دشوار است. برای بعضی افراد هنوز هم عکاسی از یک غریبه در خیابان، صرف نظر از این که تا چه اندازه از آن‌ها فاصله دارند، دشوار است. برای من هیچ محدودیتی وجود ندارد و اخلاق یک مسئله‌ی کاملاً شخصی است. شاید هیچ اصول اخلاقی نداشته باشم، زیرا برای من مهم نیست که شخصی که از او عکس گرفته‌ام، چه فکری می‌کند. شخصی را در خیابان می‌بینم، تصمیم می‌گیرم که پرتره‌ی او را ثبت کنم و عکس می‌گیرم. در آن لحظه به چیز دیگری فکر نمی‌کنم. همیشه اصول اخلاقی هنگام ثبت پرتره‌های خیابانی کاندید بسیار بحث‌برانگیز بوده است. من هیچ توصیه‌ای ندارم به جز این که سعی کنید این کار را امتحان کنید و آن را برای خود حل کنید، و اگر احساس خوبی در مورد آن دارید در مورد فاصله‌ی خود با سوژه تصمیم بگیرید. هیچ قانون یا دستورالعمل کلی در عکاسی خیابانی وجود ندارد. ممکن است کاری که برای دیگران صحیح باشد برای شخص دیگری اشتباه باشد. البته عکاسی مستقیم و نزدیک به چهره‌ی یک شخص بی‌ادبانه است، ولی من این کار را انجام می‌دهم. شاید من یک شخص بی‌اعتنا به اصول اخلاقی هستم. نمی‌توانم این مسئله را انکار کنم، این یک حقیقت است...

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

چگونه انتقادات را کنترل کنید؟

هنگامی که عکاسی پرتره‌ی بی‌هوا را انجام می‌دهم، با انتقادات زیادی روبه‌رو می‌شوم. اغلب اوقات باید نسبت به آن‌ها مقاومت نشان دهم. اغلب انتقادات بی‌ادبانه، شامل بی‌احترامی می‌باشند، صحیح نیستند و خلاف قوانین هستند. مطمئناً حق با آن افراد است، اما وقتی که می‌خواهم به شخصی نزدیک شوم و از چهره‌ی او بدون اجازه عکس بگیرم، باید چه کاری انجام دهم؟ علاقه و طمع من برای عکاسی از غریبه‌ها قوی‌تر از ترس من از انتقادات و قوانین است. یک جنبه‌ی دیگر از انتقادات هم این است که بعضی افراد می‌گویند این کار عکاسی خیابانی نیست. شاید این مسئله حقیقت داشته باشد و من هم می‌توانم با این قانون زندگی کنم. من به این کار علاقه دارم و اهمیتی نمی‌دهم که دیگران آن را چگونه نام‌گذاری کنند. به خاطر ژانر یا سبک این کار را انجام نمی‌دهم، بلکه این کار را به خاطر علاقه‌ی خود به چهره یا کاراکترهای مردم انجام می‌دهم. کاری که انجام می‌دهم و دلیل آن، انتخاب من است. هنگامی که انتقادی وجود دارد، باید با آن روبه‌رو شوم. نمی‌توانم آن را نادیده بگیرم یا حذف کنم. هنگامی که نظرات حاوی انتقاد را حذف یا بلاک کنم به این معنی است که آن‌ها را سانسور کرده‌ام و این مسئله در جامعه قابل قبول نیست.

www.ZoomAks.com

درست یا غلط؟

همیشه بحث در مورد کار درست و کار غلط در عکاسی خیابانی بحث برانگیز بوده است. از یک دیدگاه قانونی عکاسی از یک شخص بدون اجازه‌ی او کار صحیحی نیست. حتی ثبت پرتره‌های نزدیک در خیابان‌ها نیز در کشورهای مشخص مجاز نیست. اگر می‌خواهید از قوانین کشور خود پیروی کنید، این مسئله به مسئولیت و انتخاب شخصی شما وابسته است. علاقه‌ی من به انسان‌ها از ترسم نسبت به نقض قوانین، قوی‌تر است. بنابراین از خیلی وقت پیش تصمیم گرفتم تا عکس‌های خیابانی خود را بدون داشتن قرارداد انتشار مدل در اینترنت توزیع کنم. این یک تصمیم شخصی است و می‌تواند مشکلات قانونی و پیامدهای سنگینی را به همراه داشته باشد. ولی از آنجا که هیچ مجموعه قانون قابل مقایسه‌ای وجود ندارد، من هم نسبت به پیامدهای آن اهمیتی نمی‌دهم. به عکاسی و انتشار عکس‌ها آنقدر ادامه می‌دهم تا اتفاقی بیفتد ...

چگونه تماس چشمی برقرار کنیم؟

برای من تماس چشمی یکی از عناصر اصلی یک پرتره‌ی کاندید خیابانی است. همیشه قبل از عکس گرفتن از سوژه‌ی مورد نظر منتظر می‌مانم تا به من نگاه کند. گاهی اوقات نیز چند ثانیه منتظر می‌مانم ولی ارزش صرف وقت را دارد. بدون نگاه کردن به چشم‌های سوژه‌ها، پرتره برای من بی‌معنی است. در کنار یک کاراکتر قوی باید یک تماس چشمی قوی با یک نگاه نیز وجود داشته باشد که می‌تواند کشنده باشد. با این که به دنبال تماس چشمی هستم ولی به چشم‌های سوژه‌ها نگاه نمی‌کنم و فقط از طریق viewfinder این کار را انجام می‌دهم. قبل و بعد از عکس از تماس چشمی خودداری می‌کنم، زیرا نمی‌خواهم شخصی متوجه شود که از او عکس می‌گیرم. زمانی که بعد از عکاسی به شخصی نگاه می‌کنم متوجه می‌شود که سوژه‌ی اصلی عکس من شده است. شاید برقرار کردن تماس چشم در یک قاب، کار دشواری باشد، ولی در واقعیت این‌گونه نیست. اما برای من این بخش یکی از مهم‌ترین قوانینی ثبت پرتره‌های بی‌هوا خیابانی به شمار می‌رود. گاهی اوقات به پشت سر آن‌ها نگاه می‌کنم تا وانمود کنم که از سوژه‌ی دیگری عکس می‌گیرم...

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

سبک منحصر به فرد شما

هنگامی که به پرتreهای خیابانی بی‌هوا در این کتاب نگاه می‌کنید، می‌بینید که تمام این پرتreها ظاهر مشابهی دارند. این نتیجه‌ی یک روش یکسان، دوربین، لنز، تنظیمات، ترکیب‌بندی و پردازش نهایی یکسان است. هنگامی که این کار را به روش یکسانی انجام می‌دهم ظاهر تمام عکس‌ها نیز یکسان می‌شود. این نشان‌دهنده‌ی سبک شخصی من است و برای ناظران نیز قابل تشخیص است. این سبک حدود دو سال پیش ایجاد شد و هنوز هم نتیجه‌بخش است زیرا من همیشه این کار را به شیوه‌ای یکسان انجام می‌دهم. گاهی اوقات به این فکر می‌کنم که این کار کسل‌کننده است زیرا نتیجه‌ی آن همیشه یکسان است. بعد از مدتی پرهیز از این کار، سعی می‌کنم آن را دوباره انجام دهم زیرا از کاراکترهای جذاب به هیجان می‌آیم و هنوز هم برای عکاسی از آن‌ها از یک فاصله‌ی نزدیک، حریص هستم. به همین دلیل است که همیشه دو دوربین را با خود همراه دارم؛ یکی برای صحنه‌های کامل و دیگری برای پرتreهای بی‌هوا. حدس می‌زنم که این مسئله در آینده‌ای نزدیک تغییر نخواهد کرد...

www.ZoomAks.com

داستان کجاست؟

معمولا عکسی را خوب می‌دانم که روایتگر یک داستان باشد. یک پرتره‌ی خیابانی بی‌هوا فقط چهره‌ی یک فرد را نمایش می‌دهد. نمی‌بینم که او چه کاری را انجام می‌دهد، همچنین نمی‌دانم که کجا ایستاده است و به سختی می‌توانم ببینم که چه پوشیده است. فقط یک حالت یا احساس را می‌بینم. این مسئله می‌تواند برای یک لحظه‌ی کوتاه جذاب باشد، ولی اغلب اوقات مدت زمان زیادی دوام نمی‌آورد. به همین دلیل است که افراد زیادی هستند که این سبک عکاسی را دوست ندارند. البته من بیشتر از نبود داستانی که نمی‌توانم آن را نقل کنم، به خود فرد علاقه دارم. نمی‌خواهم فقط پرتره بگیرم زیرا این کار کسل کننده است. ولی تعادل این عکس با آثار دیگر من یک توازن عالی را به وجود می‌آورد و گاهی اوقات باعث ایجاد انگیزه در من می‌شود. پس سعی نکنید که در عکس‌های من به دنبال داستان بگردید. هیچ داستانی وجود ندارد. فقط یک کاراکتر جذاب با یک احساس، حالت چهره یا ظاهر جذاب وجود دارد. نه چیزی بیشتر، نه چیزی کمتر...

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

غریزه‌ی اولیه

در طول ۱۲ ماه گذشته در مورد ده کارگاه آموزشی عکاسی خیابانی فکر کردم. همیشه سعی کردم روش عکاسی خود را در خیابان، آنچه برایم مهم است و دلیل خود برای عکاسی به این روش را توصیف کنم. امروزه به این فکر می‌کنم که عکاسی خیابانی به استعداد و غریزه مربوط است. کاری نیست که بتوانید از یک کتاب یا در یک کارگاه آموزشی یاد بگیرید. باید به شکلی بی‌نهایت به کاوش زندگی در خیابان پردازید و هزاران عکس بگیرید. حتی شاید به اندازه‌ی کافی برای مهارت در عکاسی خیابانی استعداد نداشته باشید. من اغلب اوقات نمی‌توانم کار خود و دلیل آن را توضیح دهم. ابتدا سوژه‌ای را می‌بینم، ترکیب‌بندی آن را انجام می‌دهم و سپس دکمه را فشار می‌دهم. همین. زیاد فکر نمی‌کنم و زیاد هم زمان را هدر نمی‌دهم. مانند این است که وقتی حس کردید آماده هستید، ماشه‌ی تفنگ را فشار دهید. اگر نمی‌دانید، چه زمانی آمادگی دارید، باید به تمرین ادامه دهید. سپس می‌توانید زمان مناسب را تشخیص دهید ...

www.ZoomAks.com

مردم همیشه در مورد فناوری، تکنیک‌ها و معیارهای سخت و قابل اندازه‌گیری دیگر بحث می‌کنند. پرتوی خیابانی بی‌هوا برای من چیزی بیشتر از احساس، حساسیت، ترس، مشکلات، خوشحالی و حقایق دیگر است. من باید خود را با یک تقابل کامل روبه‌رو کنم و تماس نزدیکی با سوژه‌ی مورد علاقه‌ی خود برقرار کنم. این تماس کوتاه غیرقابل پیش‌بینی است و هر دو طرف نمی‌دانند که در یک لحظه بعد چه اتفاقی خواهد افتاد. من به دنبال یک عکس هستم، شاید سوژه‌ی من از آن جلوگیری کند. این باعث می‌شود که این نوع عکاسی خیابانی بسیار بحث‌برانگیز شود. برای من این مشکل، باعث ایجاد هیجان و علاقه به عنوان یک عکاس خیابانی می‌شود، اگرچه جامعه معتقد است که من با روش عکاسی خود وارد حریم خصوصی افراد می‌شوم. این مسئله می‌تواند یک نقطه نظر واقعی و ارزشمند باشد. ولی برای من این معنی را ندارد، بلکه این کار برای من به معنی حفظ یک لحظه در زندگی یک غریبه در خیابان است که من را به سمت خود جذب می‌کند. ولی در کل این نظر شخصی من است.

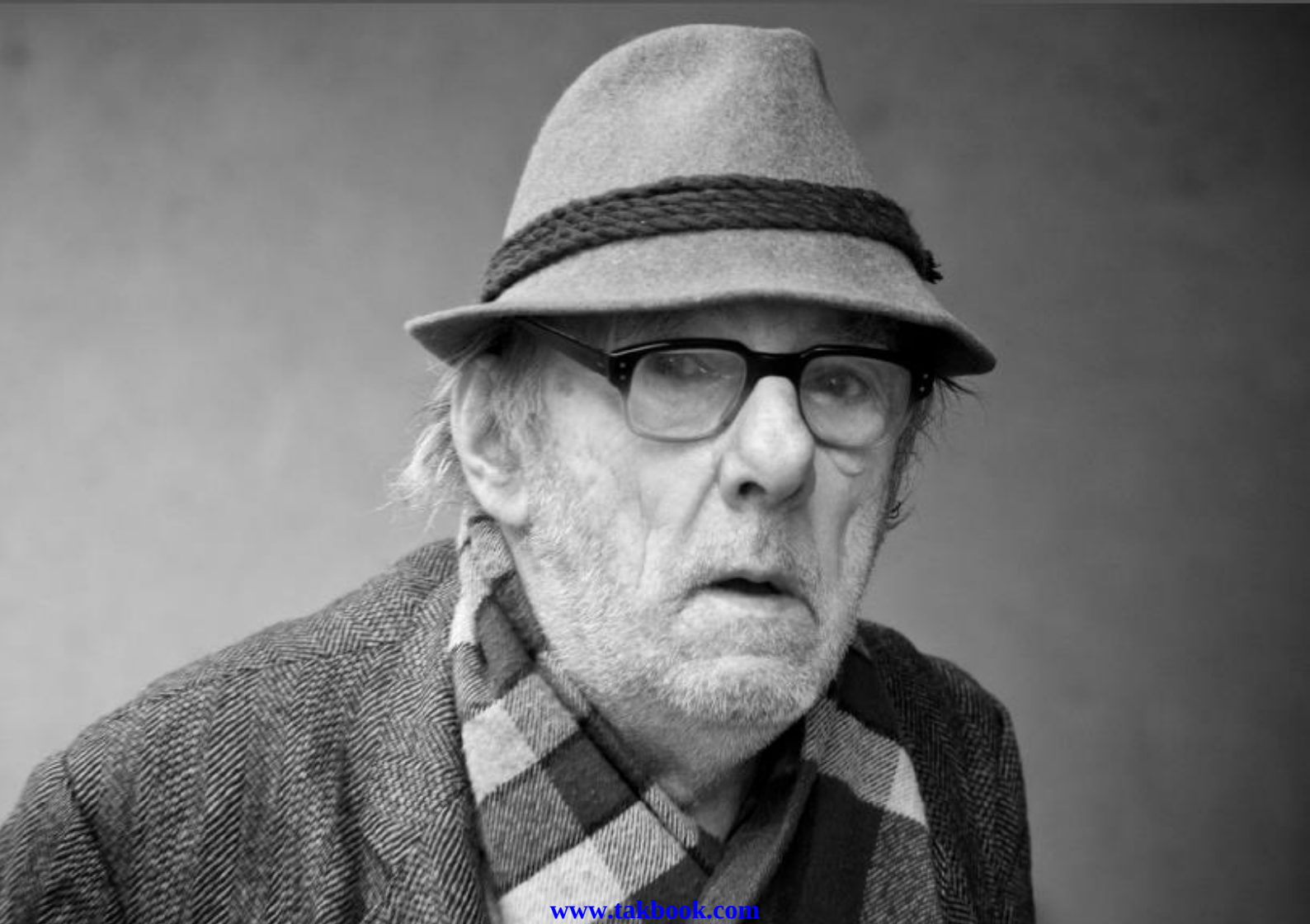
نکاتی که باید به خاطر بسپارید

در این بخش ده نکته را که فکر می‌کنم باید با مطالعه‌ی این کتاب الکترونیکی به خاطر داشته باشید، ارائه می‌کنم:

۱. پرتوی خیابانی بی‌هوا، مستقیم، واقعی و تنظیم نشده است. ۲. به دوربین، لنز یا تنظیمات وابسته نیست. ۳. چشم شما انتخاب می‌کند که چه چیزی را ببینید و از چه چیزی عکس بگیرید. ۴. یک ترکیب‌بندی خوب می‌تواند عملکردی فراتر از یک فناوری خوب به همراه داشته باشد. ۵. یک عکس خوب از دوربین شما به وجود می‌آید نه کامپیوتر شما. ۶. نمی‌توانید از بالا شروع کنید. راه زیادی را برای نزدیک‌تر شدن در پیش دارید. ۷. هنگام عکاسی، رفتار و درجه‌ی نزدیکی شما به سوژه بسیار حائز اهمیت است. ۸. ۹۵٪ از افراد معمولاً اعتراضی نمی‌کنند. این یک حقیقت اثبات شده است. ۹. نمی‌توانید همه چیز را یاد بگیرید. باید کمی هم استعداد داشته باشید. ۱۰. هیچ درست یا غلطی وجود ندارد. این عکس شما، سبک شما و روش شماست.

www.ZoomAks.com

این کتاب الکترونیکی بسیار کوتاه‌تر از دو کتاب دیگر است. هدف من توصیف دیدگاهم نسبت به پرتره‌های خیابانی در فاصله‌ی نزدیک و روش عکاسی آن‌ها بود. امیدوارم که بتوانید مرا دنبال کنید و بتوانید آموخته‌های تئوری خود را به عنوان یک عکاس خیابانی به کار عملی تبدیل کنید. می‌توانید آثار دیگر مرا نیز ببینید و دو کتاب الکترونیکی دیگر مرا نیز بخوانید. اگر کتاب‌های مرا دوست دارید، به دوستان خود در مورد آن‌ها بگویید. لینک دانلود کتاب را با دیگران به اشتراک بگذارید. من به دنبال پول نیستم زیرا مرا شادتر نمی‌کند. برای من اشتراک گذاری دانش و کمک به دیگران در گرفتن عکس‌های بهتر، بسیار مهم‌تر است. از تمام افرادی که در Flickr در مورد آثارم نظر می‌دهند و در شبکه‌های اجتماعی دیگر مرا دنبال می‌کنند، سپاسگزارم. امیدوارم که روزی بتوانیم یکدیگر را ببینیم...

توماس لثوتارد

www.85mm.ch

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

"هر چه قدر که لنگر کانونی شما کوتاه‌تر باشد،

توپ‌های شما بزرگ‌تر خواهند بود."

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

ڄڻو ته ڄڻو ته

پرتژه‌های خیابانی

تهیه و تنظیم شلحین نفاری

کاری از مه‌ایت:

www.ZoomAks.com

www.takbook.com

کتاب

عکاسی خیابانی

با اریک کیم

از انتشارات تیسا تهیه کنید.

www.TEESA.IR

"عکاسی خیابانی برای من فقط عکاسی نیست. این یک روش زندگی است. عکاسی خیابانی به من شانس ماجراجویی بیشتر را می‌دهد. عکاسی خیابانی به من کمک می‌کند تا زیبایی دنیوی و عادی را درک کنم. عکاسی خیابانی به من کمک می‌کند تا احساساتم از دنیا را از طریق عکس‌هایم شرح دهم. عکاسی خیابانی باعث می‌شود من احساس سرزندگی کامل‌تری کنم." اریک کیم

اریک کیم امروزه بی‌شک یکی از مهم‌ترین و فعال‌ترین افراد در زمینه عکاسی خیابانی می‌باشد. حضور فعال و قوی او در شبکه‌های اجتماعی گواهی بر میزان فعالیت حرفه‌ای این عکاس کره‌ای آمریکایی است. او با صراحت و بارها ماموریت خود را فعالیت در زمینه عکاسی خیابانی و گسترش آن اعلام نموده است.

با توجه به کمبود مطالب و منابع ترجمه شده‌ی معتبر در زمینه عکاسی خیابانی بر آن شدیم تا اولین مجموعه از کتاب‌های نگاش انتشارات تپسا را به چهار کتاب و یک مقاله در یک کتاب که مشخصا با تعاریف، سبک و ایده‌های منحصر به فرد و تحقیقات و تجربیات اریک کیم در زمینه عکاس خیابانی است اختصاص دهیم.

این کتاب مجموعه‌ای از چهار ای بوک اریک کیم در عکاس خیابانی می‌باشد و به جرات می‌توان گفت چند کتاب مفید از چکیده تجربیات این عکاس و محقق که از فعالان دوره جدید این شیوه‌ی عکاسی است اینک در یک جلد پیش روی شماست. کتاب‌هایی که به نوعی یک دستورالعمل اجرایی، معتبر و تجربی حاصل اجرای چندین و چند ورک شاپ عکاسی و فعالیت‌های اریک کیم در رشته عکاسی خیابانی می‌باشد و به جهت اینکه تجربیات او به زبانی ساده و کاربردی بیان شده و با تجربیات نسل جدید منطبق است بسیار کاربردی و جالب توجه می‌باشد.

عکاسی خیابانی با اریک کیم

چهار کتاب از اریک کیم
ترجمه و تدوین: شاهین غفاری / نیما رجبی

«عکاسی خیابانی برای من فقط عکاسی نیست. این یک روش زندگی است. عکاسی خیابانی به من شانس ماجراجویی بیشتر را می‌دهد. عکاسی خیابانی به من کمک می‌کند تا زیبایی دنیوی و عادی را درک کنم. عکاسی خیابانی به من کمک می‌کند تا احساساتم نسبت به دنیا را از طریق عکس‌هایم شرح دهم. عکاسی خیابانی موجب می‌شود من احساس سرزندگی کامل‌تری کنم.»

اریک کیم

اریک کیم امروزه از مهم‌ترین افراد در زمینه عکاسی خیابانی است. این عکاس و محقق کره‌ای-آمریکایی که از فعالان دوره جدید این شیوه عکاسی است، حضوری چشم‌گیر در شبکه‌های اجتماعی دارد که گواهی بر میزان اهمیت حرفه‌ای وی می‌باشد. او با صراحت مأموریت خود را فعالیت در زمینه عکاسی خیابانی و گسترش آن اعلام کرده است.

این کتاب مجموعه‌ای از چهار e-book او در زمینه عکاسی خیابانی می‌باشد و به جرئت می‌توان گفت چکیده‌ای از تجربیات اوست. این مجموعه یک دستورالعمل اجرایی، معتبر و تجربی است که حاصل اجرای چندین کارگاه عکاسی و فعالیت‌های نویسنده در رشته عکاسی خیابانی می‌باشد. از ویژگی‌های جالب توجه این کتاب انتقال تجربیات نویسنده به «زبانی ساده»، «کاربردی» و «منطقی با تجربیات نسل جدید» است.

طرح جلد: روزبه بانی

انتشارات تیسرا

تهیه کتاب با یکی از روش‌های زیر امکان‌پذیر است:

۱ مراجعه به سایت انتشارات تيسا و خرید کتاب با ۱۰ درصد تخفیف

www.teesa.ir

نشانی:

۲ مراجعه حضوری یا سفارش تلفنی:

۰۲۱-۳۳۹۹۴۲۳، ۰۲۱-۳۳۹۹۴۷۰

نشانی: تهران، بهارستان، ظهیرالاسلام، دیلمان، پلاک ۶، واحد ۳

مراجعه به مراکز پخش:

۰۲۱-۶۶۴۶۰۰۹۹

پخش ققنوس: میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید، کوچه مبین، شماره ۲۳۳

۰۲۱-۶۶۴۱۱۴۲۹

فروشگاه کتاب اختران: خیابان انقلاب، بازارچه کتاب

انتشارات تيسا

ناشر تخصصی علوم انسانی، علوم شهری و جامعه‌شناسی

• تهران، بهارستان، ظهیرالاسلام، دیلمان، پلاک ۶، واحد ۳

• شماره‌های تماس: ۰۲۱-۳۳۹۹۴۷۰ و ۰۲۱-۳۳۹۹۴۲۳

• www.teesa.ir • iteesa@mail.com

www.lakbook.com

www.ZoomAks.com

www.takbook.com